

आलम्ब 2) a) RĀGA-TAR. 3, 310. कारालम्ब Spr. 2138. दत्तस्तालम्ब KATHĀS. 67, 106. अनालम्ब so v. a. Wüsthheit des Kopfes SĀH. D. 222. — Vgl. निरालम्ब.

आलम्बन 3) स्थूलमूलमालम्बनभेदेन Verz. d. Oxf. H. 229, a, 28. विम-
दशपरिणामपरिहारद्वारेण यदेव धारणायामालम्बनीकृतं तदालम्बनतयैव
निरन्तरमुत्पत्तिः 17. fgg. अनालम्बनता f. so v. a. Wüsthheit des Kopfes
SĀH. D. 222. Ueber die आलम्बन bei den Buddhisten vgl. SARVADARĀ-
ṆAS. 20, 3. fgg. — Vgl. निरालम्बन.

आलम्बनपरीक्षा (आ० + प०) f. Titel eines Werkes WASSILJEW 310.

आलम्बर oder लम्बर eine Art Trommel BRH. ĀR. Up. 5, 10. आडम्बर
oder डम्बर ÇAT. BR.

आलम्बवायन m. patron. des Kāruçirsha MBH. 13, 1301. Davon adj.
आलम्बायनीय Ind. St. 8, 136. 277.

आलम्बि vgl. Verz. d. Oxf. H. 33, a, 12 und lies Z. 2 Vaiçāṃpājana's.
1. आलम्बिन् 1) KATHĀS. 63, 195. herabhängend Rr. 6, 24.

आलम्भ vgl. डुरालम्भ.

आलम्भन vgl. मङ्गलालम्भन.

आलम्भनीय streiche den letzten Satz und vgl. मङ्गलालम्भन.

आलम्भिन् adj. berührend: तीरद्वयालम्भिशैल० (so ist zu verbinden)
RĀGA-TAR. 3, 88.

आलम्भुक (von लम्भ् mit आ) s. अनालम्भुक.

आलम्भ्यं zu schlachten (als Opferthier) TBR. 2, 1, 6, 4.

आलय n.: निषादालयमुत्तमम् MBH. 1, 1321. इष्टकालयम् Spr. 710. कु-
नालयम् 2727. Sp. 701, Z. 3 v. u. lies 10, 17 st. 11, 17. Bei den Buddhi-
sten Bez. der Seele WASSILJEW 133. 152. 160. 202. 276. 287. 330. — Vgl.
त्रिदशालय, देवालय, पद्मालय, माहालय, महालय, मानसालय.

आलयविज्ञान (आ० + वि०) n. in einigen buddhistischen Schulen
eine Erkenntniss, die man aus sich selbst gewinnt (Gegens. प्रवृत्तिवि-
ज्ञान) SARVADARĀṆAS. 19, 7. fgg. 20, 13.

आलर्क UTTARARĀMAK. 20, 6.

आलव (von लू mit आ) m. Stoppel KALPA in TS. Comm. 1, 53, 16.

आलान 1) करिणीस्पर्शसंभोहादालानं (= बन्धनं Schol.) पाति वारुणः
Spr. 834. भ्रमालान adj. KATHĀS. 82, 118. 72, 195. विज्ञयकरिणामालानाङ्कैः
— वृत्तैः der Strick, mit dem der Elephant angebunden wird, MĀLAV. 76.
त्रोटितालान adj. KATHĀS. 112, 62.

आलाप 1) Spr. 778. KATHĀS. 66, 20. 72, 245. कथालाप Erzählung 54,
81. Unterhaltung 66, 116. 119. आलाप vom Gesange der Vögel: पिकी-
नाम् 69, 7. शकुनालाप 81, 88. व्याकुलालापता (वीणायाः) nom. abstr. von
व्याकुलालाप 90, 48. Sp. 703, Z. 2 streiche adj. und vgl. Spr. 2628. —
Vgl. डुरालाप.

आलापन. मङ्गलालापन bedeutet wohl wobei man Segenssprüche
spricht oder sprechen lässt; der Schol. fasst das Wort als subst. und er-
klärt es durch आशीर्वाद.

1. आलि 2) hierher stellt BENFEY PAÑĀT. I. 203, wo aber अलि anzu-
nehmen ist.

2. आलि 1) आली HALĀJ. 2, 322. — 2) विशीषा दत्तालिः Spr. 4965.
आली HALĀJ. 4, 36. — 3) आली HALĀJ. 3, 54.

आलिङ्ग, चारुदत्तमालिङ्गति MRĀKĪH. 91, 14. लताम् VIER. 71, 11. आलि-

V. Theil.

ङ्गय माम् PAÑĀT. 187, 5. 6. आलिङ्गयितुम् DAÇAK. 49, 10. umfassen so v.
a. sich ausbreiten über: मेघतर्हिर्द्वाकर्करैरालिङ्गितः VARĀH. BRH. S.
47, 23. (वसुधा) स्वलनशिखरालिङ्गिततला 27, 2.

— सम, समालिङ्गति MRĀKĪH. 91, 13. समालिलिङ्ग PAÑĀT. 181, 17.

आलिन्दे AMARAD. bei CĒGVAL. zu UNĀDIS. 4, 85.

आल्लै, आल्लुर्घटो भद्र्यद्रव्यं च CĒGVAL. zu UNĀDIS. 1, 5. — 3) a) vgl. Spr.
4194. — b) Wurzelknolle überh.; vgl. नुपालु, जलालु, पानीयालु. पिण्डालु.
आल्लुक vgl. पिण्डालुक आल्लुकी f. eine best. Wurzel BUĀVAPR. im ÇKDR.
आल्लव्य, ०पुरुष KATHĀS. 121, 208. 212. Mahlerei VARĀH. BRH. S. 16, 18.
Verz. d. Oxf. H. 217, a, 2. ०लेखा das Mahlen HALĀJ. 4, 43 (nach den Corrigg.
fälschlich a line of writing), im Gegens. zu लेखानारस्य das Schreiben.

आल्लिनरूय N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 2.

आल्लिय, मलयजाल्लियः स्युलिङ्गयति Sandelsalbe erscheint (der vom Ge-
liebten Getrennten) wie feurige Funken ÇUK. ed. Bomb. S. 4.

आल्लियन, देवता: पूजयिष्यामः स्रपनालेपनार्क्षणीः BUĀG. P. 11, 30, 7.

आल्लोक 1) सो ऽहं देशात्तर्लोककौतुकानिर्गता गृहात् KATHĀS. 104.
83. — 1) 2) Spr. 3937. — 2) KATHĀS. 73, 281. 73, 50. 91, 57. शतक्रादसं-
पातमिव त्रणमालोकमादर्शयम् DAÇAK. in BENF. Chr. 186. 15. रत्नलोक
Spr. 3582. दीपालोकप्रदाने (ein brennendes Licht) चतुष्पान्भवते नरः
MBH. 13, 2947. आल्लोकदान dass. 4677. 4726. प्रवृत्त्यालोक. प्रवृत्तिर्वि-
षयवती श्योतिष्मती च । तस्यां यो ऽसावलोकः सात्त्विकप्रकाशप्रसरः Verz.
d. Oxf. H. 230, b, 27. fgg. अनल्लिकेषु लेकिषु सोमवत्स विराजते in dun-
klen Welten MBH. 13, 3261. अनल्लिकेषु आल्लोकात्तर्लवर्जितेषु स्वयंप्रका-
शेषु NILAK. ०कर Licht verbreitend über: लोकस्यालोककरः शास्त्रशशाङ्कः
VARĀH. BRH. S. 106, 1. — 3) Titel eines Werkes, = मायालोक HALL
38. — Vgl. डुरल्लिक, निरल्लिक.

आल्लोकगदाधरी f. Titel eines Commentars zum Āloka HALL 40.

आल्लोकान adj. anschauend, betrachtend; davon nom. abstr. ०ता das
Anschauen, Betrachten: स्त्रीमुखालोकानतया व्यग्रपामाल्लयचेतसाम् KĀM.
NITIS. 14, 58.

आल्लोकमथुरानाथी f. Titel eines Commentars zum Āloka HALL 40.

आल्लोकिन्, अन्याऽन्याल्लोकिनी einander anblickend KATHĀS. 104, 101.

आल्लोचना f. Betrachtung, Erwägung SĀH. D. 95, 7.

आल्लाल, ०पादपलता KIR. 3, 41. KATHĀS. 71, 77.

आल्लालचतुर्थी (आ० + च०) f. ein best. Spiel, Schankelvermögen um
4ten Tage der lichten Hälfte des Çrāvaṇa Verz. d. Oxf. H. 218, a, 2.

आल्लोहित (2. आ + लो०) adj. rōthlich KATHĀS. 119, 166.

आव, dazu abl. आवर्त् TS. 2, 3, 6, 6. 4, 8, 3.

आवटिक m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 262. 264. — Vgl. परमावटिक.

आवत् adj. mit आ versehen PAÑĀV. Br. 6, 8, 17. 12, 4, 4.

आवत्त m. der Fürst der Avanti VARĀH. BRH. S. 14, 33.

आवत्तक adj. zu den Avanti in Beziehung stehend: नृप VARĀH. BRH.
S. 86, 2, v. l. m. pl. die Bewohner von Av. 3, 73.

आवत्तिक 1) जनपदाः VARĀH. BRH. S. 3, 64. नृप 86, 2. वराहमिहिर Verz.
d. Oxf. H. 328, b, 3 v. u. आवत्तिकाः स्त्रियः 217, b, 12. रीति 208, a, 82.

आवत्ती f. (sc. भाषा) die von den Avanti gesprochene Sprache Verz.
d. Oxf. H. 181, a, 23. 45.

आवत्त्य aus Avanti stammend: द्विज BUĀG. P. 11, 23, 31. 12, 6, 77. 78. 80.